

Det Anarkistiske Bibliotek



Himlen Falder; Vi Er Klar

eller: ja det er slemt - nej, vi behøver ikke fortvivle

Margaret Killjoy

Margaret Killjoy
Himlen Falder; Vi Er Klar
eller: ja det er slemt - nej, vi behøver ikke fortvivle
06/11-2024

Margaret's Substack
oversat af Atticora

da.anarchistlibraries.net

06/11-2024

- Husk, at alle er berørt af denne situation, selvom nogle mennesker er mere påvirket end andre. Vi er alle afhængige af en beboelig biosfære. Enhver med en smule samvittighed trues af en fascistisk regering. Det er okay at kæmpe for din egen fremtid, uanset din identitet, og det er vigtigt ikke at lade identiteten adskille os (på trods af at vi er nødt til at erkende, at de med forskellige identiteter vil blive påvirket forskelligt). Vi bør ikke udjævne vores forskelle, vi bør fejre dem. Og lad dem ikke splitte os. For, som altid, er vi nødt til at
- Deeskaler alle konflikter, der ikke er med fjenden.
- Vi er nødt til at tilbyde en afkørsel til folk på højrefløjen. Vi er nødt til at tilbyde folk chancen for at afradikalisere væk fra fascismen. Det betyder ikke, at vi skal være søde ved vores fjender, bare at vi skal gøre det klart, at de har mulighed for ikke længere at være vores fjender.

Det er det, jeg har for nu. Vi er nødt til at organisere os. Vi er nødt til at holde op med at lade staten spille "del og hersk" imod os. Vi er nødt til at byde nyankomne velkommen. Vi er nødt til at sørge, og vi er nødt til at kæmpe. Og vi er nødt til at kæmpe for at vinde.

Jeg kan ikke fortælle dig, at alt er i orden. Jeg kan ikke fortælle dig, at der ikke kommer hårde tider. Jeg kan ikke fortælle dig, at hårde tider ikke allerede er her. Det kan altid blive værre. Det virker mere eller mindre som en konstant i dette univers: tingene kan altid blive værre.

Sagen er dog, at tingene også altid kan blive bedre. Vi kan få tingene til at blive bedre.

Måske er det største problem med valgår, at vi tilsyneladende kollektivt glemmer, at vi har magt ud over stemmeretten. Vi glemmer, at vores handlinger har en direkte, målbar indvirkning på verden. Vores ikke-stemmehandlinger påvirker endda valgresultatet: Som CrimethInc påpegede, havde George Floyd-opstanden i 2020 en direkte og målbar indvirkning, der forhindrede Trump i at vinde valget det år.

Selvfølgelig forsøgte George Floyd-oprøret ikke at få Biden valgt, det forsøgte at stoppe racistisk politivold. Moderate reformer vindes ved at stille radikale krav. Hvis du kræver moderate reformer, får du generelt, ja, ingenting.

Demokraterne satsede på opretholdelsen af en gammel, døende (død?) status quo, og det kostede dem valget. Den gamle status quo er væk. For at citere det gamle ordsprog af Antonio Gramsci, "den gamle verden er ved at dø, og den nye verden kæmper for at blive født: nu er det monstrenes tid."

Lad os være jordemoder til den nye verden, der ønsker at blive født.

Hvordan?

Der er hårde tider foran os. Fascismen er stigende i USA, og den vil sandsynligvis erstatte det gamle neoliberale kapitalistiske imperium med noget endnu værre. Klimaændringer er ikke kun uundgåelige, de er her. Klimaet vil blive mere og mere ustabil, uanset hvad vi gør, for resten af vores liv og for resten af vores børns liv.

Vi er i krise.

Krise er en mulighed. Jeg vil absolut ikke fejre, at vi er i krise. Det er ikke godt. Men det giver visse muligheder, som vi er nødt til at engagere os i. Hvad vi gør i de kommende tre måneder, hvad vi gør i det kommende år, vil have enorm indflydelse på, ja, hele verdens skæbne, de mennesker, der lever på den verden, og de økosystemer, der er vævet over dens overflade. Jeg ved, det lyder hyperbolsk, men vi lever i hyperbolske tider.

Måske mest håndgribeligt vil det, vi gør i de næste par måneder og år, påvirke, hvordan vi selv formår at navigere i de vanskelige tider, der ligger forude. En af mine terapeutvenner gentager hele tiden for mig, at handlekraft er den primære måde at undgå at blive traumatiseret af negative oplevelser. Uanset

om du vinder eller taber, er kamphandlingen nok til at hjælpe vores hjerner med at behandle, hvad der er sket.

At kæmpe for at vinde er med andre ord det rigtige træk, uanset om vi sandsynligvis vinder eller ej.

Det sker bare, at jeg tror, at det er muligt at vinde. Jeg tror, vi kan gøre verden til et bedre sted. Jeg tror, vi kan bremse de værste udskejelser af de ting, der sker nu, i det mindste. Jeg tror også, at vi kan transformere verden radikalt.

Hvordan? Hør, jeg er én pige og kan ikke give dig svarene. Vi er nødt til kollektivt at komme frem til disse svar. Vi er nødt til kollektivt at fastlægge vores strategi og taktik. Men jeg ved, at vi er nødt til at skabe de midler, hvormed vi gør den kollektive beslutsomhed. Hvis jeg skulle spytte nogle forslag ud, baseret på min erfaring (omkring 20 år i anarkistisk organisering og et fuldtidsjob, hvor jeg lærer om og underviser i fortidens sociale bevægelser), her er hvad jeg har:

- Ting bliver ikke gjort, medmindre du organiserer dig for at få dem gjort. Nu er ikke tiden til udelukkende at stole på klikker, vennegrupper eller subkulturer. Nu er det tid til at danne eller slutte sig til organisationer af ligesindede, hvor du kollektivt kan fastlægge mål og taktikker til at arbejde hen imod disse mål. Horisontalt organiserede grupper er mere modstandsdygtige og mere tilbøjelige til at have en meningsfuld indvirkning. Undgå kulter, undgå autoritære svindlere (som desværre mange eller de fleste af de store organisationer, der i øjeblikket opererer på venstrefløjen, som PSL og andre tilhængere af autoritære ideologier).
- Enhver organisation bør huske, at de ikke er den ledende kraft i den bredere bevægelse, og vi bør udvikle strategier, der arbejder sammen med andre menneskers uformelle organisering og direkte handling. Det vil sige, at der aldrig vil være en enkelt strategi, som hele venstrefløjen bør bruge, og enhver strategi, vi udvikler, bør acceptere det og se vores decentralisering og organiske natur som en af vores styrker, ikke som en svaghed, der skal overvindes.
- Vi har brug for organisationer, der er åbne for offentligheden. Ikke alle organisationer behøver at være åbne for offentligheden, men mange af dem bør være det. Vi forsøger at bryde med en kultur af isolation, og mange mennesker, der har brug for fællesskab (eller gerne vil hjælpe), har i øjeblikket ikke bånd til nogen eksisterende subkultur eller bevægelse. Vores bevægelse har brug for færre portvagter og flere degne - folk,

der hjælper nyankomne med at finde måder at tilslutte på. Vær altid på udkig efter nybegyndere. Prøv altid at hjælpe dem med at finde deres plads. Det betyder selvfølgelig ikke, at du skal bryde loven med folk, du ikke kender.

- En frygtelig masse mennesker er nyligt desillusionerede over status quo-politik. Højrefløjen har det nemt med at få disse mennesker om bord, og vi skal også arbejde hårdere for at få folk med.
- Levende, konfronterende tilstedeværelse i gaderne er en af de eneste måder at opnå, ja, hvad som helst. Hemmelige handlinger om natten kan nogle gange opnå specifikke taktiske mål, og hemmelige aktører bør støttes, hvis de bliver fanget, men bevægelser vokser, fordi de er synlige og tilgængelige, mens de forbliver konfronterende. Ingen holder fast i en bevægelse bygget op omkring store kedelige marcher, hvor alt, hvad du gør, er at holde skilte og synge, fordi disse marcher er magtesløse og ikke udfordrer status quo.
- Deeskaler alle konflikter, der ikke er med fjenden.
- Deeskaler alle konflikter, der ikke er med fjenden.
- Deeskaler alle konflikter, der ikke er med fjenden.
- Du kan indkalde til en protest. Du, uanset hvor du er, uanset hvem du er, kan indkalde til en protest. Hvis du bor et sted, der allerede har en protestkultur, behøver du måske ikke at gøre det, og vi bør ikke kopiere arbejde for meget. Men måden, hvorpå noget bliver gjort i denne verden, er, at folk bare, ja, gør ting. Du fejler måske. Folk, der ikke lejlighedsvis fejler, forsøger sig tydeligvis ikke med ambitiøse nok projekter.
- Nogle mennesker vil blive mere påvirket af denne uges nyheder end andre. Indvandrere (dokumenterede eller ej), religiøse og etniske minoriteter og transpersoner er særligt tilbøjelige til at have det svært lige nu. At hjælpe andre mennesker er en af de bedste måder at lindre din egen smerte på. Hjælp hinanden. Fortæl folk, at du støtter dem, og endnu vigtigere, vis folk, at du støtter dem. Mange familier med transkønnede børn har forsøgt at flytte ud af røde stater i et stykke tid nu, mens andre familier med transkønnede børn ønsker at blive og kæmpe. Støt folk uanset hvad.